

[Justitsministeren.]

de specielle ovennævnte Grunde burde rejse Spørgsmaalet om en eller begge Domsmands Inhabilitet, altsaa med stadig Fremhæven af, at det var ikke de paagældendes almindelige politiske Indstilling, der havde Interesse.

Personlig gik jeg den Gang ud fra, — skriver han — „at Forholdene i Politikredsen var saa smaa, at Politiet saa at sige paa Forhaand kunde besvare Spørgsmaalet saa godt, som Formaalet krævede, derunder ogsaa, om nogen af Domsmandene havde overværet Mødet. Det var ikke alene en Forudsætning, men blev direkte udtalt, at hvis Besvarelsen krævede Forespørgsler, skulde disse være diskrete, idet jeg selvfølgelig ikke som Anklager ønskede at forudintage nogen af Domsmandene imod mig ved Forespørgsler, der ikke vilde medføre vedkommendes Inhabilitet.“

Statsadvokat Svenné Schmidt gengiver i sin Erklæring denne Samtale noget anderledes, og det desværre paa et meget væsentligt Punkt. Han siger nemlig, at han blev anmodet om at skaffe oplyst,

„om de to udtagne Domsmand er tilknyttet „Landbrugernes Sammenslutning“ eller „Det danske nationalsocialistiske Parti“, samt om, hvorvidt de havde deltaget i det Møde i Terndruplund, paa hvilket de i Sehested-Sagen ommeldte Æresfornærmelser skulde være fremsat. Jeg erindrer, at Statsadvokat Thomsen i denne Forbindelse omtalte, at han befrygtede, at Domsmandene, eller dog den ene af disse, kunde være Medindbyder til det Protestmøde, som var averteret afholdt i Terndrup den 13. Januar.“

Hertil siger Statsadvokat Thomsen i sin Erklæring:

„Det er rigtigt, at Statsadvokat Svenné Schmidt præciserede Spørgsmaalene som i hans Erklæring anført og derved meget mod mit Ønske drejede det mere i Retning af Spørgsmaal af mere almindelig politisk Art, hvad jeg reagerede over for ved stadig at erklære, at det, jeg ønskede i saa Henseende, var det yderligere, om de kunde formodes at have Tilknytning til den paatænkte Hyldest, samt om de havde overværet Mødet i Terndruplund.“

Som det fremgaar af disse Citater, som jeg haaber det høje Tings Medlemmer har kunnet følge med i, har Sagen under denne Telefonsamtale uægtelig faaet en højst uheldig Drejning.

Det var efter Statsadvokat Thomsens

Erklæring ikke paa nogen Maade hans Mening, at der skulde skaffes Oplysninger om Domsmandenes politiske Stilling. Statsadvokat Svenné Schmidt har imidlertid opfattet denne Samtale saaledes, at der principalt netop skulde skaffes Oplysninger om Domsmandenes politiske Stilling, og desuden mere subsidiært om de to særlige Inhabilitetsgrunde. Af det sidste Citat af Statsadvokat Thomsens Erklæring fremgaar, at Hr. Thomsen har haft Fornemmelsen af, at Schmidt misforstod ham paa dette Punkt, og det er utvivlsomt højst uheldigt, at han saa ikke sørgede for at udtrykke sig saa klart paa dette særdeles vigtige Punkt, at Misforstaaelse netop maatte være udelukket. Paa den anden Side forekommer det mig noget mærkeligt, at Statsadvokat Svenné Schmidt, der jo ikke var Statsadvokatens underordnede, selv om han i denne Sag optraadte som hans Medhjælper, ikke i det mindste havde forlangt en ganske klar og skarp Instruction for at indlade sig paa noget saa ekstraordinært som at anstille Undersøgelser om Dommeres eller Domsmands politiske Indstilling. Statsadvokat Svenné Schmidt ringede imidlertid op i Telefonen — jeg havde i denne Sag nær sagt denne forbandede Telefon — til Politimester Jørgensen i Hadsund og spurgte ham, om han havde noget Kendskab til Domsmandenes Indstilling over for Sagen. Det havde Politimesteren ikke, bortset fra løse Rygter, men han erklærede paa yderligere Forespørgsel, at han med Lethed kunde skaffe de ønskede Oplysninger i Løbet af faa Timer.

Statsadvokat Schmidt siger om Samtalen med Politimesteren i sin Erklæring:

„Jeg erindrer bestemt, at jeg udtrykkeligt pointerede over for Politimesteren, at de ønskede Oplysninger efter deres Karakter og under Hensyn til Domsmandene absolut maatte fremskaffes underhaanden og paa diskret Maade, netop fordi jeg var klar over, at en direkte Henvendelse til og Udspørgen af Domsmandene selvfølgelig ikke kunde og maatte finde Sted. Jeg mener i øvrigt bestemt at kunne erindre, at jeg sagde positivt til Politimesteren, at Domsmandene selv ikke maatte afhøres herom.“

Politimester Jørgensen, Hadsund, har i sin Erklæring til Rigsadvokaten af 20. ds., en Erklæring, der er behagelig kort og klar, udtalt følgende:

„Til Rigsadvokaten. Efter Anmodning skal jeg herved oplyse, at jeg, vistnok den 11. Januar d. A., ved Middagstid blev ringet op af Hr. Statsadvokat